12. நடுவு நிலைமை

111. *தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்*
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்

தகுதியைப் பிரித்துப் பார்த்து – ஒரு
தலைச் சார்பாக நிற்காமல் இருத்தலே
தகுந்த “நடுநிலை” ஆகும் !

112. *செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி*
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து

“நடுவுநிலை”யை பின்பற்றும் நேர்மையாளரின்
நற்செல்வத்திற்கு என்றும் அழிவில்லை ! – அது
நயந்து வழிவழி தலைமுறையினருக்கும்
நன்மை பயக்கும் !

113. *நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை*
அன்றே யொழிய விடல்

நடுநிலை தவறுவதால் கிடைக்கும் பலன்
நமக்கு நன்மையே தரக்கூடியதானாலும்
நிலை தடுமாறாமல் நடுநிலையைத்தான்
நிச்சயமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் !

114. *தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்*
எச்சத்தாற் காணப் படும்

நெறி வழி நடந்தவரா அல்லது
நெறி தவறி நடந்தவரா என்பதை அவரின்
நெடிய வாழ்வுக்குப் பின் எஞ்சி நிற்கும்
நெடுஞ்சொல்லான புகழோ – பழியோ கூறும் !

115. *கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்*
கோடாமை சான்றோர்க் கணி

அழிவும் ஆக்கமும் வாழ்வும் தாழ்வும்
அகண்ட உலகில் இயற்கை !
அந்த இரு நிலைமையிலும் நடுநிலை வகிப்பதே
அறிவுடையோர்க்கு அழகு !

116. *கெடுவல்யான் என்ப தறிகதன் நெஞ்சம்*
நடுவொரீஇ அல்ல செயின்

மனம் நடு நிலையிலிருந்து நிலை தடுமாறி
மருகி தவறு செய்வதற்கு
மனதால் நினைத்து விட்டாலே – அவன்
மதிமயங்கி கெட்டொழியப்போவது தெரிய வேண்டும் !

117. *கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக*
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு

அறநெறி நின்று நடுநிலை தவறாமல்
அடிப்படை வாழ்க்கை முறையால்
அடைகின்ற வறுமை நிலையை "கேட்டின்"
அடையாளமாய் உலகம் கொள்ளாது !

118. *சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபாற்*
கோடாமை சான்றோர்க் கணி

சமமாக இருந்து பொருளை
சரியாக எடைபோடும் துலாபாரம் போல்
சமரசமான நியாயம் கூறுவது தான்
சான்றோர்களுக்கு அழகாகும் !

119. *சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா*
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்

நெஞ்சத்தில் நேர்மை உறுதி கொண்டால்
நெடுஞ்சொல்லில் நீதி இருக்கும் ! இந்த
நெறியே "நடுவு நிலைமை" யாம் !

120. *வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்*
பிறவும் தமபோல் செயின்

வணிக நெறி என்பது பிறர்
வசம் கொண்ட பொருளையும் தன்
வசம் உள்ள பொருளாக கருதி
வணிகத்தை நேர்மையாக நடத்துவதே !